

/// PERSBERICHT //////////////////////////////////////

BEAT STREULI

New Works

15 Januari – 28 Februari 2010

Opening Donderdag 14 Januari 2010 18u–21u

Het recente werk van Beat Streuli markeert een verschuiving in de praktijk van de kunstenaar. In zijn solotentoonstelling in Erna Hecey Gallery presenteert hij een nieuwe reeks fotografische werken en twee op dubbel scherm geprojecteerde video-installaties. In zijn nieuwe foto's verlegt Streuli zijn focus van de close-up representatie van stedelijke flâneurs, de stadsportretten van anonieme mannen en vrouwen op straat waarmee hij naam heeft gemaakt, naar het 'hardere' fysieke en materiële 'weefsel' van de stedelijke ruimte, in dit geval auto's en hun bestuurders gevangen in het stapvoets verkeer. Inzoomend op de glanzende en gladde metaaloppervlakken van de auto's registreert hij de nietsvermoedende bestuurders achter het stuur, overwegend in een staat van stasis of in gedachten verzonken wachtend aangezien ze stilstaan in het stadsverkeer. De foto's zijn uitgesneden en zoomen in op specifieke details waardoor ze nooit het volledige beeld of 'beeltenis' onthullen. Hierdoor wordt het beeld in sommige gevallen volledig abstract waarbij het eerder oogt als een hoekig schilderij met een stringente haptische kwaliteit dan op een fotografische print met een herkenbaar onderwerp.

Deze foto's vormen in hun geheel een disfunctionele choreografie van voertuigen, een industrieel ballet mécanique van langzaam voortschrijdende mechanische monolieten terwijl zij tegelijk ook distillaties zijn van ordinaire en alomtegenwoordige, maar toch heel bijzondere momenten van het dagelijkse leven.

Het menselijk subject – zo kenmerkend voor Streuli's oeuvre – verdwijnt niet, maar wordt in dit geval meer opaak, meer elusief en afstandelijk, verborgen achter het weerspiegelende glas van de autoruit of gedeeltelijk verduisterd door het omringende staal van de carrosserie. Als een uiterst nauwgezette waarnemer van het alledaagse benadrukt Streuli hier ook de bijzondere formele en fysieke kwaliteiten van de oppervlakken waarop hij zijn aandacht vestigt; het is immers in het bijzonder de notie van het oppervlak eerder dan het onderwerp die prevaleert. Tegelijk speelt hij met de verschillende connotaties van de auto zelf – van statussymbool en fetisjobject tot symbool van mannelijkheid. Op die manier functioneert de auto dus zowel als spiegel én als scherm.

In zijn imposante, dubbele videoprojectie die reikt van de vloer tot het plafond, wordt de nadruk op het detail nog consequenter doorgevoerd vanwege de tijdsgebaseerde aard van het medium. Eveneens wordt de kijker onderworpen aan een snelle opeenvolging van beelden met een grote verscheidenheid aan de harde, forse en stevige oppervlakken van de stedelijke omgeving: van de randen van een autobumper over de hoek van een afvalcontainer, een fragment van een aanplakbord, een straatbarrière, een metalen rooster, de belettering van een vrachtwagen, een achteruitkijkspiegel, een riool, afval op het asfalt tot de façade van een flatgebouw.

Deze beelden van de harde kant van de stad worden afgewisseld met foto's van haar bewoners tijdens hun dagelijkse beslommingen. Alles bij elkaar genomen vormen deze beelden een generisch portret van de levenloze voorwerpen en structuren die de moderne megalopolis karakteriseren, terwijl ze tegelijk zinspelen op de latente vijandigheid en agressieve natuur van de grote stad en haar vermogen om menselijke vervreemding voort te brengen. Streuli's veeleisende oog alludeert op de ruwere kanten van de urbane realiteit waarbij hij dat duidelijke urbane 'kantje' vastlegt alsook het gevoel van verstrikking en oppressie die ze vaak genereert. Tegelijk vestigt hij echter ook de aandacht op haar onopgemerkte gevoel voor formele schoonheid.

Erna Hecey Gallery

rue des fabriques 1c fabrieksstraat bruxelles 1000 brussel

t. +32.2 502 00 24 f. +32.2 502 00 25 info@ernahecey.com www.ernahecey.com